



RAPORT O SZACOWANIU LICZBY OSÓB BEZDOMNYCH W CHICAGO, IL

2023

CHICAGO COALITION FOR THE HOMELESS

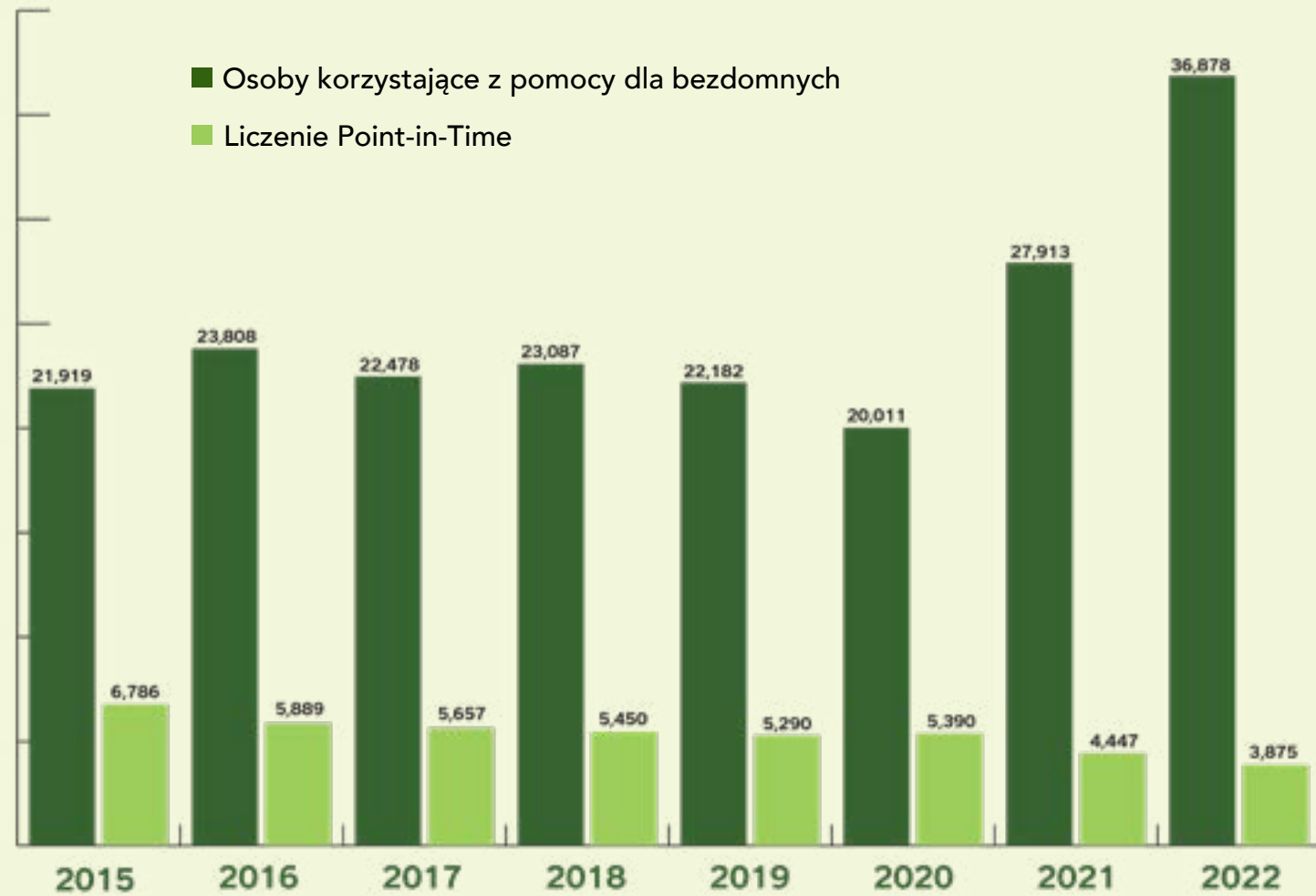
Szacuje się, że 68 440 osób w Chicago w stanie Illinois żyje w bezdomności, przy czym liczba ta szybko wzrasta. Odpowiada to wzrostowi o 2829 osób w stosunku do poprzedniego roku. Uzyskane dane obrazują ogromne tendencje w sposobie, w jaki ludzie doświadczają bezdomności - na ulicy lub w schroniskach przebywa 7985 kolejnych osób.

KLUCZOWE WNIOSKI:

- **82% bezdomnych to osoby o odmiennym kolorze skóry.** Mieszkańcy Chicago identyfikujący się jako czarnoskórzy, Afroamerykanie, Azjaci, mieszkańcy wysp Pacyfiku, rdzenni mieszkańcy Ameryki, rdzenni mieszkańcy Alaski i pozostali przedstawiciele mniejszości stanowią grupę 55 857 osób bezdomnych - z czego 19 970 osób identyfikuje się jako Latynosi lub Latynosi/x. Tylko 12,6% osób bezdomnych to osoby białego koloru skóry.
- **Osoby czarnoskóre i Afroamerykanie z Chicago wciąż niewspółmiernie częściej borykają się z bezdomnością.** Wielowiekowe dyskryminujące praktyki ekonomiczne, edukacyjne i mieszkaniowe nadal powodują, że czarnoskórzy mieszkańcy Chicago są szczególnie narażeni na bezdomność. Czarnoskórzy i Afroamerykanie z Chicago stanowią 53%

wszystkich osób bezdomnych, jednocześnie stanowiąc [jedynie 29% całej populacji miasta](#).

- **Mieszkańcy Chicago pochodzenia latynoamerykańskiego i latynoskiego/x znacznie częściej doświadczają bezdomności poprzez tzw. couch-surfing.** Spośród wszystkich bezdomnych pochodzenia latynoamerykańskiego i latynoskiego/x w Chicago aż 91% jest bezdomnych lub boryka się z bezdomnością. Ponadto krajowe badania sugerują, że osoby pochodzenia latynoamerykańskiego i latynoskiego/x są zdecydowanie niewystarczająco reprezentowane w danych na temat bezdomności ulicznej i bezdomności w schroniskach, co czasami określa się [mianem latynoskiego paradoksu bezdomności](#).
- **Młodzi ludzie bez opieki częściej przebywają tymczasowo u innych osób niż na ulicy lub w schroniskach.** W 2021 roku 11,885 bezdomnych stanowiła pozbawiona opieki młodzież (w wieku 14-24 lat), z czego 88% tymczasowo mieszkało u innych osób na nieokreślony okres czasu. Razem 3,143 młodych osób bez opieki i ich dzieci (w wieku poniżej 18 lat) borykało się z bezdomnością.
- **Większość bezdomnych rodzin przebywa tymczasowo u innych osób.** W 2021 roku 24,500 osób z rodzin posiadających dzieci było bezdomnych, a 68% z nich przebywało tymczasowo u innych osób.



Źródła: System informacji o zarządzaniu bezdomnymi w Chicago (Chicago Homeless Management Information System, HMIS), organizacja All Chicago Making Homelessness History. All Chicago nie brało udziału w analizie danych zawartych w niniejszym raporcie, a wnioski w nim zawarte nie reprezentują poglądów All Chicago. Raport miasta Chicago z liczenia metodą Point-in-Time i badania osób doświadczających bezdomności w Chicago, miasto Chicago (2015-2022)

liczenie nie daje dokładnego zobrazowania tego, ile osób jest bezdomnych oraz nie pomaga miastu w znalezieniu odpowiednich rozwiązań problemu bezdomności.

Na każdą 1 osobę zgłoszoną jako bezdomna w miejskim liczeniu metodą Point-in-Time, aż 9 osób więcej skorzystało w zeszłym roku z usług służb miejskich dla osób bezdomnych.

Metoda liczenia Point-in-Time jest wykorzystywana do pozyskiwania środków na walkę z bezdomnością, jednak jest to jedynie wycinek bardzo niewielkiej populacji osób bez dachu nad głową.

JAK ZDEFINIOWAĆ BEZDOMNOŚĆ?

To osoba, która nie ma stałego miejsca zamieszkania i przebywa w schronisku, na ulicy, tymczasowo u innych osób i/lub w innych miejscach, które nie są przeznaczone do celów mieszkalnych.

METODOLOGIA

Aby lepiej zrozumieć, ile osób doświadcz

bezdomności, Koalicja Chicago na rzecz Bezdomnych (Chicago Coalition for the Homeless, CCH) stworzyła nową metodę. CCH współpracowało z naukowcami z Uniwersytetu Vanderbilt oraz Centrum Badań Społecznych IMPACT Heartland Alliance, aby opracować nowy sposób oszacowania liczby osób bezdomnych. Metodologia została opublikowana w czasopiśmie Housing Policy Debate, a zbiór danych „Integrated Public Use Microdata Series” („Seria zintegrowanych mikrodanych do użytku publicznego”) jest dostępny dla każdego do wglądu i wykorzystania we własnych badaniach.¹

Aby policzyć osoby przebywające na ulicy lub w schroniskach, CCH wykorzystało informacje z Systemu Informacji Zarządzania Bezdomnymi (Homeless Management Information System - HMIS). HMIS to baza danych wykorzystywana przez organizacje i agencje pracujące z osobami doświadczającymi bezdomności do gromadzenia i udostępniania informacji o swoich klientach. System pomaga śledzić, ile osób doświadcza bezdomności, jakich usług potrzebują i jakie usługi otrzymują. HMIS jest wymagany przez Departament Mieszkalnictwa i

¹Richard, M.K., Dworkin, J., Rule, K.G., Farooqui, S., Glendening, Z., & [Paler-Ponce], S. *Quantifying Doubled-Up Homelessness: Presenting a New Measure Using U.S. Census Microdata*. Housing Policy Debate.

CZYM JEST BEZDOMNOŚĆ?

Bezdomność to sytuacja, w której dana osoba nie ma stałego, regularnego i odpowiedniego miejsca pobytu na noc - jednak to, co oznacza stałe, regularne i odpowiednie, zależy od osoby, którą zapytamy.

Bezdomność nie jest zjawiskiem uniwersalnym i każda osoba może doświadczyć jej na różne sposoby. Ktoś może nocować w schronisku, na ulicy, na dworcu kolejowym, u rodziny lub przyjaciół, a wszystko to w ciągu jednego tygodnia. Wszystkie te sytuacje życiowe należy uznać za bezdomność.

Departament Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast (Department of Housing and Urban Development, HUD) definiuje osobę jako bezdomną, gdy nie ma ona stałego miejsca zamieszkania i nocuje w schronisku, na ulicy lub w innych miejscach, które nie są przeznaczone do zamieszkania. Według tej definicji osoby, które przebywają w wielu miejscach, nie mogą otrzymać pomocy mieszkaniowej od

HUD. Niemniej jednak przebywanie u innych osób jest sposobem, w jaki większość ludzi boryka się z bezdomnością w Chicago.

Departament Edukacji zdecydowanie potwierdza, że przebywanie u innych osób powinno być uwzględnione w definicji bezdomności. Departament Edukacji wie, że uczeń może przebywać w schronisku, motelu, samochodzie lub u osób trzecich ciągu jednego tygodnia. Taka definicja znacznie lepiej odzwierciedla sposób, w jaki większość osób dotkniętych jest bezdomnością w Chicago.

Metoda Point-in-Time (PIT) to tradycyjny sposób, w jaki Departament Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast dokonuje obliczenia liczby osób bez dachu nad głową. PIT pozwala policzyć, ile osób śpi na ulicy lub w schroniskach w jedną zimną styczniową noc każdego roku. Ta metoda uwzględnia tylko osoby, które są widoczne i nie obejmuje osób przebywających w tym czasie u innych osób. Takie



Rozwoju Miast.

Aby oszacować liczbę osób bezdomnych żyjących na ulicy i w schroniskach przez cały rok, CCH zwróciło się z prośbą o policzenie wszystkich osób, które korzystały z usług dla bezdomnych w Chicago, ale specjalnie wykluczyło osoby, które znalazły stałe zakwaterowanie w pewnym momencie w ciągu roku. CCH wykluczyło również osoby, które korzystały z tymczasowych programów mieszkaniowych, które zostały uznane przez władze za stałe miejsce zamieszkania.

KOGO OBEJMUJĄ DANE HMIS?

Aby móc zliczyć osoby bezdomne żyjące na ulicy i w schroniskach przez cały rok, CCH poprosiło o zliczenie wszystkich osób korzystających z określonych typów usług zarejestrowanych w systemie HMIS. Dane HMIS opisane w niniejszym dokumencie jako "bezdomni na ulicy i w

schroniskach" oraz "osoby korzystające z miejskich usług dla bezdomnych" obejmują wszystkie osoby obsługiwane, niezależnie od czasu w danym okresie, przez co najmniej jeden z typów punktów projektu: schronisko interwencyjne, pomoc uliczna, bezpieczna przystań, zakwaterowanie przejściowe i wejście skoordynowane. Chociaż większość obsługiwanych osób spełnia definicję dosłownej bezdomności HUD, niektóre osoby objęte projektami zakwaterowania przejściowego i wejścia skoordynowanego spełniają inne kategorie

Warto zwrócić uwagę, że dane te nie obejmują większości osób ubiegających się o azyl, które przybyły do Chicago; dane w raporcie zostały uzyskane przed znacznym wzrostem liczby nowo przybyłych, który rozpoczął się w sierpniu 2022 roku.

bezdomności. CCH nie uwzględnia osób, które były obsługiwane wyłącznie poprzez zapisanie się do programu szybkiego zakwaterowania. Programy szybkiego zakwaterowania, choć tymczasowe, są uważane za stałe zakwaterowanie przez HUD i organizację Chicago Continuum of Care.

DEDUPLIKACJA DANYCH

To oszacowanie nie uwzględnia dwukrotnie tej samej osoby. W 2022 roku CCH ustaliło, że 5545 osób w HMIS korzystało z usług dla bezdomnych oraz przebywało u znajomych lub rodziny w pewnym momencie w ciągu roku. CCH usuwa tę grupę z szacunków dotyczących ulic i schronisk, zakładając, że zostaną one uwzględnione w szacunkach dotyczących przebywania u innych osób.

OGRANICZENIA DANYCH

Te dane szacunkowe nie uwzględniają osób, które są dotknięte bezdomnością uliczną, ale nie skorzystały z usług dla bezdomnych. Nie uwzględniają również osób, które są bezdomne, ale nie chcą, aby ktokolwiek o tym wiedział, jak na przykład osoby świadczące usługi seksualne, które nie mogą w bezpieczny sposób zgłosić swoich dochodów. Nie uwzględniono także osób, które przebywały w więzieniu przez cały rok i były bezdomne, zanim trafiły do systemu karnego. Nie uwzględniono również osób, które przez cały rok znajdowały się w placówkach opieki zdrowotnej.

KOGO UWAŻA SIĘ ZA OSOBĘ BEZDOMNĄ NA ULICY LUB W SCHRONISKU?

Termin "osoby bezdomnej" zgodnie z [definicją HUD](#) uwzględnia następujące okoliczności:

- osoba, która nie ma stałego, regularnego i właściwego miejsca zamieszkania w ciągu nocy; oraz
- osoba, której główne miejsce zamieszkania to:
 - nadzorowane publiczne lub prywatne schronisko zaprojektowane w celu zapewnienia tymczasowego zakwaterowania (w tym hotele socjalne, schroniska zbiorowe i mieszkania przejściowe);
 - instytucja, która zapewnia tymczasowe miejsce zamieszkania dla osób, które mają zostać zinstytucjonalizowane; lub miejsce publiczne lub prywatne, które nie jest

przeznaczone lub zwykle używane jako regularne miejsce do spania dla ludzi.

KOGO UZNAJE SIĘ ZA OSOBĘ BEZDOMNĄ, JEŚLI TYMCZASOWO PRZEBYWA U INNYCH OSÓB?

Ta analiza definiuje osoby niezamożne i rodziny w niezamożnych gospodarstwach domowych jako "tymczasowo przebywające u innych", jeśli nie należą do konwencjonalnego składu gospodarstwa domowego i nie stać ich na własne mieszkanie lub formalny wkład w koszty mieszkaniowe. Na potrzeby tego oszacowania za osoby bezdomne uznaje się osoby, spełniające następujące kryteria:

- Dorośle dzieci głowy gospodarstwa domowego, które mają własne dzieci, są w związku małżeńskim lub są samotne, ale mieszkają w warunkach nadmiernego zatłoczenia (więcej niż dwie osoby na sypialnię).
- Małoletnie i dorosłe wnuki osoby będącej głową gospodarstwa domowego, z wyłączeniem:
 - Małoletnich wnuków osoby będącej głową gospodarstwa domowego, jeśli osoba ta twierdzi, że jest odpowiedzialna za ich potrzeby.
 - Małoletnich wnuków, których jeden rodzic mieszka w domu i ma mniej niż 18 lat (tj. dzieci nastoletnich osób pozostających na utrzymaniu).
- Inni krewni osoby będącej głową gospodarstwa domowego:
 - Rodzice/teściowie, rodzeństwo/rodzeństwo małżonków, kuzyni, ciotki/wujkowie oraz pozostali niesprecyzowani krewni głowy gospodarstwa domowego w wieku poniżej 65 lat, z wyłączeniem:
 - Małoletniego rodzeństwa głowy gospodarstwa domowego, gdy rodzic małego jest nieobecny (więc głowa gospodarstwa domowego może przejąć odpowiedzialność za małe rodzeństwo).
 - Samotnego i bezdzietnego dorosłego rodzeństwa głowy gospodarstwa domowego, gdy głowa gospodarstwa domowego jest również samotna i nie ma dzieci - sytuacja przypominająca współlokatorstwo.

KTO DOŚWIADCZA BEZDOMNOŚCI W CHICAGO?

SUMA *	Tymczasowy pobyt u innych	Ulica i schronisko
68,440	44,429	24,011

Typ gospodarstwa

Samotne osoby dorosłe (w wieku 25 lat i więcej)	28,307	15,624	12,683
Pary w związku (bez dzieci) **	1,919	1,634	285
Dorośla osoba będąca głową rodziny (z dziećmi)	21,357	15,106	6,251
Młode osoby będące głową rodziny (z dziećmi) (24 lata lub mniej) **	3,143	1,633	1,510
Osoby młode pozbawione opieki (w wieku do 24 lat)	11,885	10,432	1,453
Nieznany typ gospodarstwa domowego	1,829	0	1,829

* oznacza, że całkowitą tę liczbę należy traktować ostrożnie (współczynnik zmienności ≥ 30).

Źródła: Dane uliczne i schroniskowe: System Informacyjny Zarządzania Bezdomnością w Chicago (HMIS), All Chicago Making Homelessness History. All Chicago nie uczestniczyło w analizie danych zawartych w tym raporcie, a wnioski w tym raporcie nie reprezentują poglądów All Chicago. Dane tymczasowego przebywania u innych: Wyciągnięte z Zintegrowanej Serii Publicznie Dostępnych Mikrodanych. Steven Ruggles, Sarah Flood, Ronald Goeken, Josiah Grover, Erin Meyer, Jose Pacas i Matthew Sobek. IPUMS USA: Wersja 10.0 [zestaw danych]. Źródło metodologiczne: Richard, M.K., Dworkin, J., Rule, K.G., Farooqui, S., Glendening, Z., & [Paler-Ponce], S. Quantifying Doubled-Up Homelessness: Presenting a New Measure Using U.S. Census Microdata. Housing Policy Debate.

KTO DOŚWIADCZA BEZDOMNOŚCI W CHICAGO?

SUMA *	Tymczasowy pobyt u innych	Ulica i schronisko
68,440 ↑ 2,829	44,429 ↓ 5,156	24,011 ↑ 7,985

Wiek

0- 4 lata	7,324	5,007	2,317
5- 13 lat	8,172	5,645	2,527
14- 17 lat**	2,843	2,091	752
18- 24 lat	12,181	12,069	112
25 lat lub więcej	37,920	19,617	18,303

Rasa

Osoby czarnoskóre, Afroamerykanie	36,334 ↓ 279	20,142 ↓ 4,312	16,192 ↑ 4,033
Osoby białe	8,606 ↑ 391	5,273 ↓ 57	3,333 ↑ 448
Azjaci, Hawajczycy, mieszkańcy wysp Pacyfiku **	2,357 ↑ 893	2,151 ↑ 809	206 ↑ 84
Rdzenni mieszkańcy Ameryki i Alaski**	1,736 ↑ 1,477	1,454 ↑ 1,347	282 ↑ 130
Inne/osoby wielorasowe	15,430 ↓ 2,922	15,409 ↓ 2,943	21 ↑ 21
Nieznana rasa	3,977 ↑ 3,289	N/A	3,977 ↑ 3,269

Etniczność

Osoby niebędące pochodzenia latyno-amerykańskiego, niebędące Latynosami/x	44,654 ↓ 698	26,329 ↓ 4,984	18,325 ↑ 4,286
Osoby pochodzenia latyno-amerykańskiego, Latynos/x	19,970 ↑ 209	18,100 ↓ 172	1,870 ↑ 381
Nieznana etniczność	3,816 ↑ 3,318	N/A	3,816 ↑ 3,318

Rekrutacja w szkołach publicznych w Chicago (2020-21)

Zapisy do programu McKinney-Vento	17,773	16,036	1,453
-----------------------------------	--------	--------	-------

*oznacza, że wartość ta powinna być używana z ostrożnością (współczynnik zmienności ≥ 30).

Źródła: Dane z ulic i schronisk: Chicago Homeless Management Information System (HMIS), All Chicago Making Homelessness History. All Chicago nie było zaangażowane w analizę danych przedstawionych w niniejszym raporcie, a wnioski w nim zawarte nie reprezentują poglądów All Chicago. Dane dotyczące tymczasowego pobytu z osobami trzecimi: Wyodrębnione z bazy danych Integrated Public Use Microdata Series. Steven Ruggles, Sarah Flood, Ronald Goeken, Josiah Grover, Erin Meyer, Jose Pacas i Matthew Sobek. IPUMS USA: Wersja 10.0 [zbiór danych]. Źródło metodologiczne: Richard, M.K., Dworkin, J., Rule, K.G., Farooqui, S., Glendening, Z., & [Paler-Ponce], S. *Quantifying Doubled-Up Homelessness: Presenting a New Measure Using U.S. Census Microdata*. Housing Policy Debate.

- Rodzice/teściowie, rodzeństwo/rodzeństwo małżonków, kuzyni, ciotki/wujkowie oraz pozostali niesprecyzowani krewni głowy gospodarstwa domowego, którzy ukończyli 65. rok życia i mieszkają w warunkach przeludnienia.
- Osoby niespokrewnione z głową gospodarstwa domowego, takie jak znajomi, goście oraz "pozostałe" osoby niespokrewnione, z wyłączeniem:
 - Współlokatorów/osoby mieszkające w tym samym domu, osoby wynajmujące pokój/ mieszkające w tym samym pokoju oraz partnerów stanu wolnego lub ich dzieci.

W JAKI SPOSÓB MOŻNA ROZWIĄZAĆ PROBLEM BEZDOMNOŚCI W CHICAGO?

Co najmniej 68,440 osób zmaga się z bezdomnością w mieście Chicago w stanie Illinois, przy czym rozwiązanie problemu bezdomności jest bardzo jasne: są to mieszkania. Chicago potrzebuje specjalnego źródła finansowania, aby stworzyć przystępne cenowo możliwości mieszkaniowe dla najbardziej potrzebujących mieszkańców, w połączeniu z usługami, które zapewnią im wsparcie w utrzymaniu mieszkania i osiągnięciu osobistych celów. Aby stworzyć i opłacić stałe miejsca zamieszkania, potrzebne jest stałe finansowanie, które nie będzie zmieniać się z roku na rok i nie będzie traktowane priorytetowo przez przyszłe administracje.

Dowiedz się więcej o programie Bring Chicago Home na stronie BringChicagoHome.org.

Opracowane przez [Sam Paler-Ponce](#) oraz [Julie Dworkin](#)

Rozszerzone zastosowania: Chicago Coalition for the Homeless zachęca do korzystania z niniejszego raportu. Zezwala się na powielanie całości lub części bez zezwolenia, o ile podane zostaną właściwe odnośniki.

Proponowany odnośnik: Samuel Paler-Ponce, Julie Dworkin (July 2023). *Raport o szacowaniu liczby osób bezdomnych w Chicago, IL (2023)*. Chicago Coalition for the Homeless. Publikacja jest dostępna pod adresem: www.chicagohomeless.org/estimate.

Szczególne podziękowania dla osób, które uczestniczyły w tworzeniu tego raportu i podejścia metodologicznego, w tym Molly Richard i Zach Glendening, Katie Buitrago i Suniya Farooqui, a także naszym organizacyjnym partnerom Homelessness Data Project, w tym SchoolHouse Connection, National Network for Youth, Family Promise i Heartland Alliance Social IMPACT Research Center.

Źródło przychodów pochodzące z budżetu miasta jest konieczne, aby zapewnić dom osobom dotkniętym wszelkimi formami bezdomności - mieszkającym na ulicach, w schroniskach czy też przebywającym u osób trzecich. Takie miasta jak Denver, Seattle, Los Angeles i San Francisco już podjęły działania w celu stworzenia własnych, dedykowanych źródeł dochodu, by rozwiązać ten problem. Wraz z wyraźnymi sygnałami o rosnącej bezdomności w Chicago, nadeszła na to odpowiednia pora.

O PROJEKCIE

Mieszkanie z innymi osobami czy też przebywanie u osób trzecich to sposób, w jaki większość ludzi - zwłaszcza rodzin z dziećmi - boryka się z bezdomnością. Tradycyjna metoda liczenia bezdomności metodą "Point-in-Time" uwzględnia osoby doświadczające bezdomności na ulicy i w schroniskach w wyznaczonej noc w roku, ale nie uwzględnia osób tymczasowo przebywających u innych. Metoda "Point-in-Time" drastycznie zaniża liczbę osób doświadczających bezdomności, a co gorsza, wskazuje na niewłaściwe rozwiązania polityczne.

Celem lepszego zrozumienia skali zjawiska bezdomności i zapewnienia zasobów najbardziej odpowiednich dla danej społeczności, naukowcy z Chicago Coalition for the Homeless, Uniwersytetu Vanderbilt oraz Heartland Alliance Social IMPACT Research Center opracowali model szacowania liczby osób bezdomnych z uwzględnieniem zjawiska przebywania u osób trzecich. Liczymy na to, że dzięki lepszemu zrozumieniu zakresu problemu, lokalne grupy będą mogły starać się o środki na walkę z wszelkimi formami bezdomności i wspólnie pracować nad rozszerzeniem federalnej definicji bezdomności.